

## E soare pe cer?

David

---

O față bătrână cu-aspect pământiu  
Și ochii senini ca un cer sidefiu  
Fără culoare , lipsiți de vedere  
Și-ndreaptă privirea spre cer, dar nu-l vede...

Rostește o laudă, suspină duios  
Al meu drag Părinte.., cât ești de frumos!  
Căci nu am nevoie de ochi albastrii  
Spre Tine Isuse să pot a privi...

Căci inima mea, rănită așa,  
Te știe pe tine, și dragostea Ta!  
Și nu am nevoie de ochi albastrii  
Spre Tine Iubite să pot a privi...

E bine Stăpâne că nu am vedere  
Căci dacă-aș avea, ce multe Ți-aș cere  
Nebune și bune Ți-aș cere întruna,  
E bine așa căci nu-mi pierd cununa...

Se-aproapie de el un altul, voios,  
Privește amice,... cât e de frumos  
Cerul abastu cu nori sidefii  
Si raze de soare, ce par aurii

Nu pot!, îi răspunde cu glasul duios  
Doar inima-mi știe cât e de frumos,  
Și cred că nu știi, ce mult îmi doresc  
Spre cerul albastru odat' să privesc...

Acesta-l măsoară din cap în picioare  
Și-n inimă are un semn de-ntrebare  
Ce-mi spui tu amice c-atât îți dorești  
Doar cerul albastru odat' să-l privești?

Doar cerul albastru..., răspunde el blând  
Atât îmi doresc cât sunt pe pământ...  
Căci ce-mi folosește vederea s-o am  
Dacă din dragoste n-am niciun gram...

Trece și vremea, trece ca vântul  
Se duce bătrânul la cer către Sfântul  
Se uită la cer și spune duios

Doamne Iubit,.. cât e de frumos...

Voiosul curând îmbătrânește  
Privirea-i fâșneată de tot îi slăbește  
Stă singur în parc, dorește să știe  
E soare pe cer...? Sau norii sa fie?